Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (sjätte avdelningen)

den 8 juni 2022*

”EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-ordmärket UM – Verkligt bruk av varumärket – Användning med innehavarens medgivande – Användning i den form för vilken varumärket registrerats – Artikel 51.1 a i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001) – Innehavaren av varumärkets företrädare – Bevis på användning av varumärket har ingetts inom den fastställda fristen”

I mål T-293/21,

Ulrike Muschaweck, München (Tyskland), företrädd av advokaten C. Konle,

klagande,

mot

Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), företrädd av D. Walicka, i egenskap av ombud,

motpart,

varvid motparten i förfarandet vid EUIPO:s överklagandenämnd, tillika intervenient vid tribunalen, var

Joachim Conze, München, företrädd av advokaten H. Bolte,

angående ett överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 15 mars 2021 (ärende R 2260/2019–2) om ett upphävandeförfarande mellan Ulrike Muschaweck och Joachim Conze,

meddelar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen),

sammansatt av ordföranden A. Marcoulli (referent) samt domarna J. Schwarcz och C. Iliopoulos,

justitiesekreterare: E. Coulon,

efter den skriftliga delen av förfarandet,

* Rättegångsspråk: tyska.

med beaktande av att ingen av parterna tre veckor efter delgivningen av underrättelsen om att det skriftliga förfarandet avslutats hade inkommit med någon begäran om muntlig förhandling och av att tribunalen således, med tillämpning av artikel 106.3 i tribunalens rättegångsregler, har beslutat att avgöra målet på handlingarna,

följande

Dom [1]

[*utelämnas*]

Rättegångsdeltagarnas yrkanden

14 Klaganden har yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara det överklagade beslutet och annulleringsenhetens beslut av den 6 augusti 2019, i den del ansökan om upphävande avslogs för de tjänster som avses i punkt 11 ovan,

– bifalla ansökan om upphävande i dess helhet, och

– förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

15 EUIPO och intervenienten har yrkat att tribunalen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klaganden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

[*utelämnas*]

Den andra grunden: Läkarmottagningen HUMJC:s yttrande till annulleringsenheten har inkommit för sent

[*utelämnas*]

38 Det framgår av rättspraxis att EUIPO:s riktlinjer för granskning, även om de inte är bindande, utgör en referenskälla för EUIPO:s praxis i fråga om varumärken (dom av den 18 september 2015, Federación Nacional de Cafeteros de Colombia/harmoniseringskontoret – Hautrive (COLOMBIANO HOUSE), T-387/13, ej publicerad, EU:T:2015:647, punkt 45).

[1] Nedan återges endast de punkter i denna dom som tribunalen anser bör publiceras.

39 Dessa riktlinjer utgör en kodifiering av ett förhållningssätt som EUIPO själv vill hålla sig till. Riktlinjerna innebär följaktligen, förutsatt att de är förenliga med överordnad lagstiftning, att EUIPO begränsat sig själv, eftersom det ankommer på EUIPO att rätta sig efter sina egna föreskrifter (se dom av den 18 september 2015, COLOMBIANO HOUSE, T-387/13, ej publicerad, EU:T:2015:647, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

40 Det ska emellertid påpekas att det i punkt 4.3 i EUIPO:s riktlinjer för granskning föreskrivs att om en begäran om förlängning av en frist som kan förlängas inkommer före utgången av nämnda frist och inte beviljas, ska den berörda parten beviljas minst en dag för att iaktta fristen, även om begäran om förlängning inkom den sista dagen före fristens utgång. För att säkerställa den ändamålsenliga verkan av punkt 4.3 i EUIPO:s riktlinjer ska det anses att den nya fristen beviljas från och med den dag då den instans vid EUIPO som har att pröva en begäran om förlängning av en frist, delger sitt svar.

41 För det första är, i förevarande fall, den frist som läkarmottagningen HUMJC begärt förlängning av en andra gång, en frist som kan förlängas. Enligt punkt 4.3 i EUIPO:s riktlinjer ska nämligen en andra begäran om förlängning av samma frist avslås, såvida inte den part som framställt begäran förklarar och vederbörligen motiverar de ”exceptionella omständigheter” som hindrat denne från att vidta den nödvändiga åtgärden under de två tidigare fristerna (det vill säga den ursprungliga fristen plus den första förlängningen) och som fortfarande hindrar sökanden från att vidta den, vilket således gör det nödvändigt med en ytterligare frist.

42 För det andra framgår det av handlingarna i målet att den andra begäran om förlängning av fristen för att inkomma med bevis på användning av det omstridda varumärket ingavs av läkarmottagningen HUMJC den sista dagen före utgången av nämnda frist.

43 För det tredje har klaganden, som själv har hänvisat till punkt 4.3 i EUIPO:s riktlinjer i sina inlagor, inte gjort gällande att den strider mot en bestämmelse i överordnad lagstiftning. Det framgår för övrigt inte att det skulle strida mot en sådan bestämmelse att av skälighetshänsyn bevilja minst en ytterligare dag till följd av en begäran om förlängning av en frist som ingetts på fristdagen.

44 Utan att det är nödvändigt att uttala sig om huruvida skälen i annulleringsenhetens svar av den 15 januari 2018 är välgrundade, räcker det att konstatera att annulleringsenheten, som svar på den andra begäran om förlängning av fristen för att inkomma med bevis på användning av det omstridda varumärket, inte endast kunde avslå denna begäran, utan att den, i enlighet med EUIPO:s riktlinjer för granskning och såsom den gjorde, var skyldig att bevilja en ytterligare frist som började löpa från och med dagen för delgivningen av dess svar. Härav följer att eftersom den omtvistade bevisningen lades fram mellan ingivandet av den andra begäran om förlängning av fristen för att inkomma med bevis på användning av det omstridda varumärket och annulleringsenhetens svar av den 15 januari 2018, kunde den bevisningen under alla omständigheter inte anses ha ingetts för sent. Det var således inte felaktigt av vare sig annulleringsenheten eller överklagandenämnden att vid prövningen av användningen av det omstridda varumärket beakta nämnda bevisning.

[*utelämnas*]

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (sjätte avdelningen)

följande:

1) Överklagandet ogillas.

2) Ulrike Muschaweck ska ersätta rättegångskostnaderna.

Marcoulli Schwarcz Iliopoulos

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 8 juni 2022.

Underskrifter